

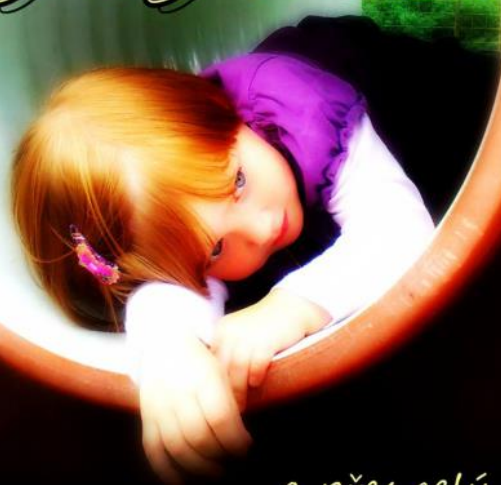
Prcek plod na planetě Hugo M. M. Gabicar

*vpravo prdni
nějakou planetu*

*dotu bych grenul
pár hvězdiček*

*vlevo frkni
mimčo*

*a přes celý pupeční žňůru
jak hadici od vysvače a hotovo*

M. M. Cabicar

**PRCEK PLOD NA PLANETĚ
HUGO**

Copyright:

Autor: M. M. Cabicar

Vydal: Martin Koláček - E-knihy jedou

2014

ISBN:

978-80-7512-091-5 (ePub)

978-80-7512-092-2 (mobipocket)

978-80-7512-093-9 (pdf)

Důležitý poznatek pro muže: pozdravit těhotnou ženu „Nazdar inkubátore,“ není přijímáno úplně vstřícně.

Kát'a pořád spí. Už skoro tři dny. Moje nejmilejší tchyně to nechápe. Ještě jsme jí neřekli, že „je v tom“. Zatím jí stačilo vysvětlení, že ji kousla moucha tse-tse.

Slyšel jsem, že během těhotenství se má na dítě mluvit. Zkusil jsem: „Ahoj plode!“, ale nevím, jestli mě slyšel...

No, taky má zatím jen centimetr.

Na ultrazvuku: „Má centimetr. Vidíte? Tady je. Celý tatínek.“

Katka už nepoužívá „Dennisův upgrade“. Ale nevím, jestli jsem si polepšil, co je jí pořád špatně, nemůže si říhnout - a na internetu nic není, jen o říhání dětí - začala mě označovat jako „Pachatel“.

Kdosi poznamenal (pod pseudonymem Anonymní tchyně), že to je nejtěžší zločin a odsouzen jsem na doživotí.

Ale vysloužil jsem si i uznání a dobrá zpráva pro všechny otce je, že je to úplně snadné. Ve stádiu „Blééé“ je pro ni největší horor otevřít lednici. Kdyby v ní byl Vetřelec, chovala by se přátelštěji.

Myslím, že je tam někde Bazilišek, protože když ji otevře, tak jediné když stojí zády a dívá se jen úkosem - prostě se snaží vyhnout přímému pohledu. I přes stísněný prostor se snaží stát co nejdále. Příště třeba použije zrcátko...

No a pánové, mně stačilo jen vyndat jí pomazánku a s neskonálním obdivem pronesla: „Ty jsi tak statečněj!“

Těhotenství je hračka, když se v tom naučíte chodit...

Proč se nepoužívají těhotné ženy jako nosy v parfumeriích? Nebo v protidrogových jednotkách? Když mají tak nesmírně citlivý čich...

No, možná proto, že poblitý důkazní materiál by u soudu neprošel.

Já si o to snad říkám, abychom se zcvokli. Zítra mě čeká trapas. Katka vyčenicchala někde párek v rohlíku a dostala chuť. Jenže rohlík byl čerstvý. Jen jsem poznamenal, že by jí chutnal spíš tři dny starý. Když jsem viděl, jak se na mě podívala zase s tím výrazem „Ty můj hrdino!“, přestože řekla jen „Jéééé...“, věděl jsem, že zítra budu muset přemlouvát toho chlapa, aby mi strčil párek do vlastního rohlíku.

Bud' na mě zavolá policii, nebo mě pozve na večeři. Že já nedržím hubu!

Mám pro vás báječný objev! Dozvěděl jsem se, že smrdím - bunda mi smrdí kůží, já jsem se zase neprozřetelně umyl pánským mýdlem (už to víckrát neudělám!) - a přitom Dennis, ten pes, kterému říkám mimo jiné Smrdidech (když to Katka neslyší, tak taky Kazišuk, ale to tu nebudu rozvádět nebo bych se mohl rozvádět), ten jí voní!

Chápete to? Přitom celý den snad žere chcíplé krysy se syrečky a romadúrem, ale já jí smrdím!

Jenže já jsem na to vyzrál! Když se Kátě udělalo špatně, pokapal jsem se citrónem - a nechtěla mě pustit z náručí! Citrón je pro těhule zázračný lék. Vypíná zvracení a přebíjí všechny smrady. Včetně mě.

Jak už jsem psal - těhotenství je pro chlapy hračka, když se v tom naučí chodit.

V rámci zachování svého tělesného zdraví nechtějte po těhotné ženě, aby vám něco zahrála na dudy.

Zvláště když se zrovna snaží přesvědčit tchyni, že se jí prsa skoro nezměnila.

Skončilo čtvrtletí, tak je jich všude plno. Ovšem na těhotnou rozněžnou ženu parta čtyř obrovských revizorů s přísným výrazem v očích připravena nebyla. Těhule totiž bývají tak zavaleny hormony, že začínají žvatlat na dítě (a vlastně na kohokoli) dříve než se vůbec narodí.

„Já mám plůkažku v kapšišče,“ začala se má sladká polovička hrabat v batohu, „aši mi někam žapadla.“ Řekl bych, že těhotenství působí takové předávkování hormony, až se šíří i vzduchem, protože revizoři táli. Podala legitku jednomu z revizorů, ten ji rozevřel a uvnitř kreditka. Překvapeně zamrkal, jestli to je pokus o úplatek... „Ťo mi ťam žapadlo,“ vzala si ji s provinilým úsměvem zpět. Po úspěšné kontrole už jsem si byl jistý, že z těhotných zmagoří všichni chlapi, když se za námi sborově ozvalo:

„Ňašled'aňóóú!“

Na jednu stranu taková těhule sežere úplně všechno, ale když si objednává jídlo z restaurace, tak je neuvěřitelně náročná a vybírá si, co v jídlu chce, a co zase ne.

Nevíte někdo, jak se řekne čínsky: „Vylovte mi z té kuřecí polévky všechny knedlíčky“?

Protože mému: „Knedlicky kaput!“ v čínské restauraci nikdo nerozuměl.

Kátě se udělalo zase hodně zle. Potkala jinou těhotnou ženu v pokročilejším stádiu a vykřikla: „A jak to, že jí blbě není?!“

Chvilí jsem nevěděl, jestli se na ni vrhne nebo na ni vrhne - a toto váhání jejího žaludku druhou, nic netušící těhuli evidentně zachránilo.

„Brzyšvagrová“ se dozvěděla o sestřině radostném očekávání. Hned volala a po chvíli se Kátě dostalo sourozeneckého povzbuzení:

„...abys pak nelitovala a neřvala na děti - znáš to: Že já tě radši nespokla!“

Tchyni jsem přeci jen udělal apríla. Seděla na posteli, skelný pohled... Evidentně se ještě z oznámeného těhotenství své dcery úplně nevzpamatovala.

Tak jsem vykřikl:

„APRÍÍÍÍL!“

Zbledla.

„To všechno... co jste mi řekli... není pravda? A to mi říkáš teď’???’“ vyjekla.

„No jo, víš, jak jsem ti říkal, že pořád spí, protože ji píchla moucha tse-tse,“ uculil jsem se, „tak to nebyla tse-tse,“ řekl jsem a mrknul, „to já.“

Myslím, že pak tchyně na chvíli omdlela.

Možná budeme mít brzy vlastní byt.

Tento průvodce těhotenstvím pro budoucí otce vyplňuje skutečně obrovskou mezeru, která mně samotnému nesmírně chybí. Kdybych tak věděl, co vím teď’!

Když si tak v klidu močíte a příběhne nějaká těhotná žena, že musí zvracet, buďte si vědomi, že strčí hlavu do mísy opravdu HNED! Takže se naučte buď to okamžitě utnout, nebo aspoň uhnout.

Ach jo... Kdybych tak věděl, co vím teď’.

Ale že si musí umýt vlasy, říkala už včera.

„Miluji Tě.“

„Já Tebe ta... bleb... snažím se nezvracet.“

Páni. Tolik lásky.

Pokud vycházíme z moudra „Láska prochází žaludkem“, jsme nuceni připustit, že někdy se i zvrací. Přesto mám další poznatek pro muže: Netancujte pak mezi zvrátky a nezpívejte: „Láska je tu s nami...“

„Já musím čůrat.“

Prdík. Krk. Smrk. Ublink.

Páni. Umí těhotné něco i ušima?

Kát'a přišla s tepláky vytaženými málem k ramenům.

„Moc se mi nesměj, teď mě na bříšku všechno tlačí, takhle pod prsama je to jediné pohodlné.“

Hlavou mi proběhly „hvíždáky“ - taková ta prsa, kdy sundá podprdu a udělá to „hvííízd“. Pak ta žena, co ji přivezli do nemocnice s prostřeleným kolenem, že prý chtěla spáchat sebevraždu. Někde četla, že srdce se nachází dva prsty pod levým prsem. Takže já blbec plácl:

„Nic si z toho nedělej, lásko, jestli ti porostou tímhle tempem, tak za chvíli ani nebude vidět, že nějaké máš.“

A to je důvod, proč si tu v jednu v noci píšu. Mám teď hodně času pro sebe.

Víte, co to je absolutní nevolnost?

Kátě se udělalo nevolno z těhotenských lízátek proti nevolnosti.

V dnešním dílu seriálu bych rád promluvil o investování. Podívejte se: já investoval do Kátina těhotenství desítky miliard. Ujala se jen

jedna investice, ale roste. Zatím jsme téměř na třinácti milimetrech - podle posledních ekonomických výsledků našeho gynekologa.

Sám jsem to neviděl, protože mě nechali v čekárně. Průzkum tentokrát probíhal sono vaginálně (jako bych tam nikdy nebyl...), a tím se zhatil sen všech mužů projít se prostory, které přinášejí více radosti a uspokojení než charitativní investice.

Já jsem po takovém zúročení vkladů začal uvažovat o dalších výhodných investicích, ale dostalo se mi vyjádření od majoritních akcionářů, „ať mě to ni nenapadne, sic mi budou rajtky malý“, a dokonce mi pohrozili odříznutím hlavního toku prostředků od všech zdrojů. (Au!)

Moje děti mi udělaly největší radost 9 měsíců před narozením. (Kája Saudek)

Káťa mi právě zbaštila uždibováním půlku pizzy, kterou jsem jí nabízel. Odmítla ji s tím, že je odporná.

V těhotenství ženy rozeznávají v zásadě dva druhy potravy: jídlo, které jim chutná, má správnou barvu, konzistenci, umístění etc. a jídlo, které je jim odporné - sice ho sní také, ale s odporem.

Takže můžete na 9 měsíců vytáhnout ze zásuvky váš drtič odpadků.

„KRRRRRRRRRRRRRK!“

Lidé na ulici se šokovaně otočili.

„Promiňte, ona je těhotná a...“

Kolemjdoucí se chápavě usmívají, gratulují a rozcházejí se. Káťa mi pořádně zmáčkla ruku:

„Martine, ještě jednou si takhle říhneš na veřejnosti a budu chodit sama!“

Experimentálně jsem zjistil, že těhotné nesnášejí banální otázky typu „jak se máš?“ a tak podobně. Moje láska se mnou půl dne nemluvila, když jsem se jí něžně zeptal: „Jak se má moje malá líheň?“

Jsou tak přecitlivělé...

Během gravidity jsou ženy extrémně senzitivní vůči širokému spektru vjemů. Vůně a pachy, chutě, barvy, hmat a citlivost vůči četným materiálům... Tato percepce masivních externích impresí vyžaduje interní adaptaci v delším časovém horizontu. Dále se sóma musí stabilizovat v inkomensurabilních hodnotách hormonů, vyrovnávat se s radikálně zvýšenými požadavky na živiny a energii...

To vede přirozeně každou budoucí matku ke klidnějšímu způsobu života, který mívá i v ruchu měst okolní spěch. Vyhledává odlehlá místa, zastavuje se v živějších ulicích, aby obdivovala to či ono, a po chvilkách odpočívá a čeká, až ji předejdou chvátající chodci.

Vše vede k ústřednímu cíli, který moudrý Bůh zakomponoval pro nastávající maminky do řádu stvoření za jediným účelem.

Konečně si prdnout, aby to nikdo neslyšel.

„Těhotenství je kolísání mezi obavou si říhnout, že bych se pozvracela, a strachem si pšouknout, že bych se po...“

Během těhotenství musíte stále doktorům nosit ranní moč.

Mamina: „Hele, dej si tu ampulku s ranním vzorkem někam nebo ti ho vyleju.“

Kát'a: „Tak to se nebojím, té se nikdo ani nedotkne.“

No já určitě ne, musel bych pak ždímat něco z pejska, abych to doplnil.

Zatím jsem vyvázl i z povinnosti používat hadr, kterému říkám „Utřipindík“. Použil jsem obhajobu, že se tím nijak radikálně nesníží počet pincovek, co nechává na prostěradlech, když si ho pravidelně leští. Občas mám pocit, že pokud ho nevenčíme, tak recykluje.

Nás 96 % si na TO vzájemně zásadně nesahá...

Mimochodem, už mi tu leží dlouhou dobu žádost, aby se Utřipindík nepral s ostatním oblečením.

Káťa se už odvážíla otevřít lednici. Ovšem to, co se dělo potom, je jedno z dalších nejsenzačnějších odhalení pro muže o těhulích. Váhám, jak nejlépe tuto událost popsat. Skutečně jsem neměl nejmenší tušení o zvláštních schopnostech nastávajících matek!

Káťa otevřela lednici a zavolala tím nejroztomilejším hláskem:

„Haló, mášl'o!“

No dobře, máslo nepřišlo, ale ta šunka, co je tam přes týden, se už už zvedala!

Edit: Zkoušel jsem v koupelně zavolat „Toalet'áčku!“ a nepohnul se ani hajzl, ani papír.

8:07

„Musíme na nákup, není nic ani k obědu.“

„Dobře, tak jen vyvenčíme pejska a půjdeme.“

„Já s ním skočím, připrav se. Budem hned zpátky, skočíme jen na pár hradů a zámků.“

„Nedělej ze mě neschopnou, vždyť hned budu, jen se trochu opláchnu!“

9:53

„Připravena?“

„Jasně, jen se učešu.“

„Dobře, aspoň se zatím oholím, vykoupu a umyju to nádobí.“

Vyplázla na mě jazyk.

12:11

„Mně je špatně. Musím se něčeho najíst.“

„...a pak budeš čekat, až se ti to slehne - hele, já mám taky hlad. Dám ti kýbl na krk a můžeš zvracet cestou, jo?“

Prý jsem necitelný.

14:12

„Půjdeme nakoupit?“

„Proč na mě pořád spěcháš?! Vidíš, že si připravuji věci.“

„Jen bych rád stihl oběd před večeří...“

Něco říkala v kníkalštině, ale nebylo jí rozumět.

16:33

„Jak jsi na tom?“

„Nech už toho, ty jsi úplně posedlý! Beru lízátko a jdeme!“

„No já jen, že slimák se šnekem už pět hodin čekají v hypermarketu, a protože je to z kopce, už asi přitečou zpátky. Ty budou hodně našťvaný.“

18:04

Začala se česat a obouvat. Oblékl jsem se a řekl si, že ještě skočím s odpadky. Když jsem vyběhl schody ze dvora, stepovala výsměšně na chodbě:

„A na koho se čekááá?“

Tento příběh je čistá fikce.

„No neprdnu a neprdnu, to se na to vyprdnu! ...Eh. Prdim na to.“

No není prdlá? Je to prd platné, o prdech těhulí vím prd, ale ještě že mě nesprdla, jak se při tom naprdla, že si ani neprdla. Jen počkejte, jak proprdne prďácké kalhoty, až prďola Prcek doprdí na svět!

Dneska mě fakt málem viděl Prcek Plod! A já jeho už skoro taky!!

Kát'a vůbec nechápe důvěrný vztah mezi otcem a synem, jenom mě kopala a mlátila.

Pak se rozkníkala.

Abych prý neskákal a nemával jako debil, když tak strašlivě zívá.

Aspoň ne v davu uprostřed města.

„Může se zde prosím vás platit stravenkama?“ zarazila se Káťa u pokladny.

„Jistě, ale pouze potraviny,“ usmála se prodavačka.

„Takže písek, pasty, čisticí prostředky...“ Tyhle věci mě zajímají, musel jsem se vmísit do debaty.

„To samozřejmě ne!“

„Ale ona je těhotná,“ prohlásil jsem ohromeně.

Znejistěla, ale vůbec netušila, co na to říct.

„Ony tohle všechno jedí. A myslím, že tím i krmí děti, co jsem četl!“

Pokladní měla ruku na telefonu, když mě Katka kopala celou cestu z krámu.

Strašný. Co se týče mě, tento den už skončil - jak pravil velký myslitel naší doby, Garfield.

Káťa se mnou nemluví, tchyně mi vynadala, v lékárně mě mají za úchyla a moje snadještěnevěsta si tu kníká, že se nemůže nikde ukázat, aby si všichni nemysleli, že má něco s Dennisem.

Můj chudáček nastydl. Byl jsem jí pro léky, ale lékárnice mě půl hodiny přesvědčovala, že pro ni žádné nemají. Copak nastávající maminky nesmí nic brát?

Nakonec jsme se nějak dohodli, ale získal jsem důležité ponaučení pro nás všechny, pánové. Může se to klidně stát i vám. Dávejte si velký pozor na těhotenství a raději nechte svou polovičku, ať si nakoupí sama.

Nebo se jednou přereknete, že je ta vaše „březí“ místo „těhotná“, jako já.

Káťa blokuje koupelnu.

Tchyně: „Už bude ta holka hotová?“

Páni, už si ani nevzpomínám, kdy jsem si tohle naposledy řekl...

Jsme u gynekologa. To jsem ještě neviděl, je úplně plná čekárna. Musíme stát. Takže to přišlo! Vypukla epidemie Z321...

Dýchám raději jen přes kapesník a stojím v rohu, abych se nedotkl někoho infikovaného.

Jak se to proboha přenáší?!

Bavil jsem se s Kátou o epidemii Z321, ptal jsem se, jestli neví, jak se to šíří. Rozkníkala se:

„Za všechno můžeš ty! I tu chřipku jsem chytla od tebe! Jsi nebezpečný Bacilonosič!“

Jsem tak štědrý a nevděk vládne světem.

Ok, jen sem přijít je výkon. A víte, proč sem nenávidím chodit? Protože vyjde sestra, zeptá se:

„Kdo je další?“ a dívá se jen na mě.

Ještě nikdy jsem se netvářil tak neviditelně. Cítil jsem se jak Hermína Froditová s kapavkou a vaginální mykózou. Po tomhle mi budou muset resuscitovat moje bičíkovce!

A pěkně jednoho po druhém...

Sedíme v porodnické čekárně.

Tolik tlustých pupků jsem neviděl ani v hospodě U Fleků o pivních slavnostech.

Byli jsme u oddělení G4, teď nás poslali na G3.

Začínám mít pocit, že tu šachují s pacienty.

„Pozdravuj Kát'u a ať už tolik nezvrací.“

„Pozdrav jsem vyřídil. Několikrát. Když má hlavu v míse, je tam strašná ozvěna.“

Káťa opět trpí pocitem, že má jazyk obalený prachem. Zbavil ji toho až zavináč. Čímž nechci říct, že zbaštila elektronickou poštu, jde skutečně o rybu. V těhotenství bývají chutě na nepotravinové látky, jako jsou třeba úklidové prostředky. Pan Horníček by podotkl, že těhotná by zbaštila nejen prostředky, ale i okraje...

Přesto moje sofistikovaná rada opět nepomohla.

Zbaštit elektrostatickou utěrku.

Pouštím Kátě hudbu pro těhotné - mluví se nejen o jejích relaxačních účincích, ale i o vlivu na socializaci dítěte. Je velmi podobná meditativní hudbě. Těhotné obzvláště milují zvuky delfínů nebo vorvaňů. Asi tak do osmého měsíce.

To nabudou pocitu, že dosáhly jejich rozměrů.

Během těhotenství se návštěvy gynekologie stanou častou záležitostí. I když pro muže je to prostředí zcela mimózní (jsou z něj mimo), přeci je zde jeden aspekt, který jim může připomenout známější prostředí. I když je v čekárně jen několik žen, toaleta je stále přeplněna, jako by šlo o štafetový závod.

Prostě si představujte, že tu probíhají pivní slavnosti.

Jedním ze zvláštních znaků těhotných žen je, že při jídle neskutečně mlaskají. Zajímalo mě, jestli si má žena uvědomuje, proč to dělá. Zda je příčinou zvýšené vnímání chutí nebo naopak přítomná pachů na jazyku... Káťa říkala, že tak víc sliní. Je to velice roztomilé a nemusíte mít obavy, že vám to bude vadit nebo že si na ten zvuk nezvyknete.

Zvláště pokud jste zvyklí jíst vedle drtiče odpadků a míchačky na beton.

Muže, kteří doprovázejí manželku na gynekologii, překvapí pocit ženské sounáležitosti. Všechny se zdraví, usmívají se na sebe... Na klinice pohlavních chorob tohle nezažijete. Tam každý přijde tiše a maximálně kývne: Páni, vedle na očnám je ale plno. No tak počkám tady.

A když jste na řadě: A hele doktor! Co kdybych ho pozval na ryby?

Pánové, pokud doprovázíte manželku na gynekologii, rozhodně nezapomeňte na něco ke čtení. S žádným časopisem, který je zde k dispozici, byste nechtěli, aby vás někdo viděl.

A zvláště se vyhněte pročítání plakátů na stěně typu: Která antikoncepce je pro mě nejvhodnější?

Ze zkušenosti vím, že mužů na gynekologii moc pacientek nedoprovází, pro každý případ si ovšem zapište, pánové, jednu radu: vždy se tvařte zdravě, šťastně a spokojeně. Každému musí být na první pohled jasné, že vás netrápí žádné obtíže.

Zejména vaginální.

O tom, jaké bouře zažijete během těhotenství, jsem už psal víckrát. Samozřejmě ne vy, ale vaše drahá polovička, ze které se pomalu stávají nádherné dvě třetinky. Ovšem nelze zůstat mimo, protože všechno je „mauinkatý“, „uožťomioučký“ a „namažal byš mi chlebíček mášlíškem?“... Udržet si v takovém prostředí trochu mužnosti, je tvrdá práce. Až mě to přivádí k myšlence, že tvrdé sporty, nejčernější humor a drsné akční filmy jsou právě důsledkem období těhotenství.

Máte prostě chuť popadnout moťouovou piuku a ložžezat páu žombíků na kašíšku, až budou možešky sčšíkat'!

Mnozí možná mají zkušenost, že při otvírání šampaňského může dojít k úrazu oka. Mně se to stalo. To zajímavé, proč o tom píšu, je,